

Riigikogu kultuurikomisjoni istungi protokoll 154

Tallinn, Toompea ja videosild

Esmaspäev, 18. mai 2026

Algus 11.10, lõpp 13.00

Juhataja: Liina Kersna (esimees)

Protokollija: Merje Noorlind (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Vadim Belobrovtsjev, Madis Kallas, Signe Kivi, Tõnis Lukas, Margit Sutrop, Kadri Tali

Komisjoni ametnikud: Carina Rikart (nõunik-sekretariaadijuhataja), Helena Pihlakas (nõunik)

Puudus: Helle-Moonika Helme

Kutsutud: Haridus- ja Teadusministeeriumi kõrghariduse osakonna vanemnõunik Kristi Raudmäe, õigusnõunik Margit Kiin ning Rahandusministeeriumi personali- ja õigusosakonna õigusloome valdkonna juht Virge Aasa (2. päevakorrapunkt);

Haridus- ja Teadusministeeriumi kõrghariduse osakonna vanemnõunik Kristi Raudmäe, Tartu Ülikooli haridusteaduste instituudi õppekava programmijuht Aigi Kikkas, Tallinna Ülikooli haridusteaduste instituudi direktor Tiia Õun, Rektorite Nõukogu peasekretär Hanna Kanep, MTÜ Eesti Üliõpilaskondade Liidu juht Kärt Kaasik-Aaslav; Rakenduskõrgkoolide Rektorite Nõukogu esimees, Kõrgema Kunstikooli Pallas rektor Piret Viirpalu, Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli rektor Ülle Ernits, Tallinna Tehnikakõrgkooli rektor Martti Kiisa; Eesti Hariduse Kvaliteediagentuuri juhataja Heli Mattisen (3. päevakorrapunkt);

Eesti Rahvusringhäälingu nõukogu esimees Sulev Valner ning õigus- ja teabehaldusosakonna juhataja Liina Sulg, Kultuuriministeeriumi meedianõunik Andres Jõesaar ja õigusnõunik Kadri Kilvet (4. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Nädala töökava kinnitamine
2. Vabariigi Valitsuse algatatud õppetoetuste ja õppelaenu seaduse ning krediidiastutuste seaduse muutmise seaduse eelnõu (767 SE) teise ja kolmanda lugemise ettevalmistamine
3. Vabariigi Valitsuse algatatud kõrgharidusseaduse, Eesti Vabariigi haridusseaduse ja ravimiseaduse muutmise seaduse eelnõu (849 SE) teise lugemise ettevalmistamine
4. Sotsiaaldemokraatliku Erakonna fraktsiooni, Jaak Aabi, Ester Karuse, Tanel Kiige, Andre Hanimäe, Züleyxa Izmailova algatatud Eesti Rahvusringhäälingu seaduse muutmise seaduse eelnõu (819 SE) teise lugemise ettevalmistamine
5. Info ja muud küsimused

1. Nädala töökava kinnitamine

Komisjoni istung esmaspäev, 18.05.2026 kell 11.10

1. Nädala töökava kinnitamine

2. Vabariigi Valitsuse algatatud õppetoetuste ja õppelaenu seaduse ning krediidasutuste seaduse muutmise seaduse eelnõu (767 SE) teise ja kolmanda lugemise ettevalmistamine
3. Vabariigi Valitsuse algatatud kõrgharidusseaduse, Eesti Vabariigi haridusseaduse ja ravimiseaduse muutmise seaduse eelnõu (849 SE) teise lugemise ettevalmistamine
4. Sotsiaaldemokraatliku Erakonna fraktsiooni, Jaak Aabi, Ester Karuse, Tanel Kiige, Andre Hanimäe, Züleyxa Izmailova algatatud Eesti Rahvusringhäälingu seaduse muutmise seaduse eelnõu (819 SE) teise lugemise ettevalmistamine
5. Info ja muud küsimused

Komisjoni istung teisipäev, 19.05.2026 kell 14.00

1. Kultuuriministri ülevaade 2025. aasta vastutusvaldkonna tegevustest ja arengutest, sh ülevaade spordipoliitika põhialuste täitmisest
2. Isamaa fraktsiooni algatatud Riigikogu otsuse „Ettepaneku tegemine Vabariigi Valitsusele lahendada koolide korraldatud õppekäikude rahastamisel tekkinud segadus“ eelnõu (867 OE) esimese lugemise ettevalmistamine
3. Info ja muud küsimused

Komisjoni istung neljapäev, 21.05.2026 kell 14.00

1. Vabariigi Valitsuse algatatud kutseõppeasutuse seaduse ning põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse muutmise seaduse eelnõu (830 SE) teise lugemise ettevalmistamine
2. Vabariigi Valitsuse algatatud riigi kultuuripreemiate ja kultuuristipendiumide seaduse ning spordiseaduse muutmise seaduse eelnõu (824 SE) teise lugemise ettevalmistamine
3. Info ja muud küsimused

Liina Kersna tegi ettepaneku täiendada teisipäeva, 19. mai päevakorda punktiga 1: Vabariigi Valitsuse algatatud õppetoetuste ja õppelaenu seaduse ning krediidasutuste seaduse muutmise seaduse eelnõu (767 SE) ettevalmistamine teiseks ja kolmandaks lugemiseks

Tõnis Lukas palus planeerida järgmise töönädala päevakorda ka Isamaa fraktsiooni algatatud laulu- ja tantsupeoseaduse eelnõu (598 SE) teise lugemise ettevalmistamine.

Liina Kersna sõnul ei ole tegemist ajakriitilise eelnõuga ning komisjon on olukorras, kus kevadistungjärgu päevakorrad on juba planeeritud.

Otsustati:

1.1. Kinnitada nädala muudetud töökava (konsensus: Vadim Belobrovtsev, Madis Kallas, Liina Kersna, Signe Kivi, Tõnis Lukas, Margit Sutrop, Kadri Tali).

2. Vabariigi Valitsuse algatatud õppetoetuste ja õppelaenu seaduse ning krediidasutuste seaduse muutmise seaduse eelnõu (767 SE) teise ja kolmanda lugemise ettevalmistamine

Liina Kersna avas päevakorrapunkti arutelu ning sõnas, et ka varasemalt on eelnõu menetlemise käigus tõusetunud küsimusi rakendussätete sõnastuse kohta. Komisjon toetas eelmisel istungil rakendussätte muudatusettepanekut, mis puudutab õppetoetuste ja õppelaenu seaduse (ÕÕSi) §-de 44 ja 45 muutmist. Tänapäevaks on selgunud, et Eesti Pangaliit ei toeta nimetatud muudatusettepanekut ning esitatud on alternatiivne ettepanek.

L. Kersna rõhutas, et kuigi tuleb arvestada huvitatud osapoolte tagasisidet, lasub vastutus seaduse õigusselge ja sisuliselt korrektse kujundamise eest riigil. Ettepanekuna on esitatud Rahandusministeeriumi ning Haridus- ja Teadusministeeriumi alternatiivne ettepanek ÕÕSi § 44 muutmiseks.

ALTERNATIIV:**Kultuurikomisjonile****15.05.2026. a****Haridus- ja Teadusministeerium palub eelnõus 767 SE teha järgmised muudatused**

1. Muuta eelnõu punkti 28 (eelnõu esialgne punkt 22) järgmises sõnastuses:
 „28) paragrahv § 44 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt

§ 44. Enne 2026/27. õppeaastat sõlmitud õppelaenulepingute muutmise seadused

(1) Enne 2026/27. õppeaastat sõlmitud riigi tagatud õppelaenulepingutele kohaldatakse nende sõlmimise ajal kehtinud tingimusi, kui käesolevas paragrahvis ei ole sätestatud teisiti.

(2) Enne 2022/23. õppeaastat sõlmitud õppelaenulepinguid võib krediitiasutusega kokkuleppel muuta kuni 2026. aasta 1. septembrini kehtinud redaktsioonis toodud tingimustele.

(3) Laenusaaja, kellel ei ole enne 2026/27. õppeaasta algust sõlmitud kehtiva õppelaenulepinguga seotud õpingud lõppenud või kellel ei ole õpingute lõpetamisest seoses õppekava täitmisega täies mahus või muul põhjusel lõpetamisest möödunud rohkem kui 12 kuud või kes on nimetatud aja jooksul asunud jätkama õpinguid käesoleva seaduse § 15 lõikes 1 nimetatud õppeasutuses ja õppevormis, võib krediitiasutusega kokkuleppel muuta vastavat õppelaenulepingut käesolevas seaduses sätestatud tingimuste kohaselt.

(4) Laenusaajal, kellel on enne 2026/27. õppeaasta algust sõlmitud kehtiva õppelaenulepinguga seotud õpingute lõpetamisest seoses õppekava täitmisega täies mahus või muul põhjusel lõpetamisest möödunud rohkem kui 12 kuud ja kes ei ole nimetatud 12 kuu jooksul asunud jätkama õpinguid käesoleva seaduse § 15 lõikes 1 nimetatud õppeasutuses ja õppevormis, ei ole õigust krediitiasutuselt taotleda selle õppelaenulepingu tingimuste muutmist käesolevas seaduses sätestatud tingimuste kohaselt, sealhulgas laenu refinantseerimist. Nimetatud õppelaenulepingus võib krediitiasutusega kokkuleppel muuta intressimäära vastavalt käesolevas seaduses sätestatud tingimustele.

(5) Alates 2022/23. õppeaastast sõlmitud õppelaenulepingutele kohaldatakse riigi poolt krediitiasutusele intressi vahe tasumisel käesoleva seaduse 2026. aasta 1. septembril jõustunud redaktsiooni § 16 lõike 6 teist lauset.

(6) Kui õppelaenulepingule rakendub käesoleva seaduse § 21 lõikes 1 sätestatud juhul riigitagatis ning õppelaenuleping on tagatud käendusega või hüpoteegiga Eestis asuvale kinnisvarale, lisab krediitiasutus taotlusele peale § 23 lõikes 2 nimetatud dokumentide ka enne 2026/2027. õppeaastat sõlmitud käenduslepingu või pandilepingu ja selle kõikide lisade ärakirjad.“.

Selgitus:

Muudatusettepanekuga korrastatakse õppetoetuste ja õppelaenu seaduse (ÕÕSi) rakendussätteid. Muudatusega täiendatakse seaduse §-i 44 osas, mis puudutab enne 2026/27. õppeaastat sõlmitud õppelaenulepingutega seonduvat, arvestades et käesoleva eelnõu peamised seadusemuudatused jõustuvad 1. septembril 2026. Seetõttu tuleb rakendussätetes selgelt sõnastada, milliseid tingimusi kohaldatakse juba sõlmitud õppelaenulepingutele 1. septembril jõustuvate muudatustega seoses.

Samuti täpsustatakse tingimusi enne 2022/23. õppeaastat sõlmitud õppelaenulepingute rakendamise osas. Nimetatud lepingute osas sätestatakse nõ "vana režiimi" lõppemine. Laenusaaja, kellel on kehtiv õppelaenuleping sõlmitud enne 2022/23. õppeaasta algust, võib krediitiasutuselt taotleda õppelaenulepingu muutmist või lepingu lõpetamist poolte kokkuleppel vastavalt kuni 2026. aasta 1. septembrini kehtinud seaduses toodud tingimustele. ÕÕSi §-i 44 muudatuste eesmärk on tagada õigusselgus, vältida erinevatest krediitiasutuste lepingumudelitest tulenevat ebavõrdset kohtlemist ning siduda uutele õppelaenu tingimustele ülemineku võimalus õppelaenu tagasimaksekohustuse tekkimisega ÕÕS § 18 tähenduses. Eesti Pangaliit on juhtinud tähelepanu sellele, et praktikas kasutatakse erinevaid õppelaenulepingute mudeleid – osa krediitiasutusi sõlmib ühe lepingu kogu õppeperioodiks, osa eraldi lepingu iga õppeaasta kohta. Kehtiva eelnõu sõnastuse puhul võib sellest tekkida

olukord, kus sarnases olukorras olevate laenusaaajate õigused sõltuvad üksnes kasutatavast lepingumudelist. Muudatusega välditakse olukorda, kus näiteks bakalaureuseõppe ajal sõlmitud õppelaenulepingute muutmine ei oleks võimalik pelgalt põhjusel, et nende õpingute lõpetamisest on möödunud üle 12 kuu, kuigi isik on jätkanud magistriõppes ning tal ei ole tekkinud õppelaenu tagasimaksekohustust.

Rakendussätte kohaselt jäävad enne 2026/2027. õppeaastat sõlmitud õppelaenulepingud üldjuhul kehtima nende sõlmimise ajal kehtinud tingimustel. Samas antakse laenusaaajale, kellel ei ole veel tekkinud tagasimaksekohustust, võimalus viia kõik kehtivad õppelaenulepingud krediitdiasutusega kokkuleppel üle uuele regulatsioonile. Isikule, kellel tagasimaksekohustust on juba tekkinud ja kes ei ole õpinguid jätkanud, sellist õigust ei anta, kuid säilib võimalus muuta intressimäära vastavalt uuele regulatsioonile.

Muudatusega täpsustatakse ka intressi vahe hüvitamise korda ning nähakse ette täiendavad dokumendid riigitagatise rakendamise menetluses juhtudel, kui õppelaen on tagatud käenduse või hüpoteegiga.

Muudatus parandab regulatsiooni süsteemsust, vähendab tõlgendusriske ning tagab laenusaaajate võrdse kohtlemise.

Kultuurikomisjon

Juhtivkomisjon:

Virge Aasa selgitas, et õigusselguse tagamiseks oleks otstarbekas koondada kogu üleminekusätete regulatsioon §-i 44, hõlmates ka enne 2022/23. õppeaastat sõlmitud lepinguid, kuna vastasel juhul puudub piisav seos §-de 44 ja 45 vahel, mis tekitab tõlgendusküsimusi.

Carina Rikart sõnas, et üleminekusätete ühte §-i 44 koondamise korral tuleks sätte sõnastust täpsustada ning enne muudatusettepaneku hääletamist on vaja erinevaid arvamusi esitanud osapooltega seisukohad läbi arutada. C. Rikart selgitas, et täpsemalt tekitab küsimusi lõige 1, kas enne 2026/27. õppeaastat sõlmitud õppelaenulepingu tingimused jäävad pärast käesolevat seadusemuudatust jõusse nii nagu need lepingus on, välja arvatud, kui esinevad lõigetes 3 ja 4 olevad tingimused. Kas lõikes 1 on mõeldud lepingu tingimusi või seaduse tingimusi, selles osas on selgitused vastukäivad. Seaduses saab reguleerida üksnes seaduse tingimusi. Leping võib sisaldada ka täiendavaid, krediitdiasutusega eraldi kokku lepitud tingimusi, mida see seadus ei reguleeri. Lõigete 1 ja 2 koosmõjus jääb ebaselgeks, et kui lõikest 1 tulenevalt saaks ka enne 2022/23 õppeaastat sõlmitud õppelaenulepinguid lõikes 3 ja 4 esinevate tingimuste korral muuta, siis lõike 2 sõnastus seda justkui ei võimalda, kuna kohaldada tuleb kuni 2026. aasta 1. septembrini kehtinud seaduse redaktsiooni. Samuti tekib küsimus, millise regulatsiooni alusel saab alates 2022/23 õppeaastast, kuid enne 2026/27 õppeaasta algust sõlmitud õppelaenulepingud muuta. C. Rikart küsis selgitust ka Eesti Pangaliidu ettepaneku kohta jätta §-i 44 sõnastusest välja lõige 1, mis tekitab segadust, kuna see on üldsäte, mis hõlmab ka enne 2026/27. õppeaastat sõlmitud lepinguid.

Virge Aasa märkis, et Rahandusministeerium (RAM) toetab § 44 alternatiivset ettepanekut ning ministeeriumi hinnangul nimetatud vastuolusid ei teki. V. Aasa lisas, et Eesti Pangaliidu hinnangul ei ole §-i 44 lõike 1 sätestamine tingimata vajalik, kuid Pangaliit ei ole ka selle lisamisele vastu. V. Aasa lisas, et senise regulatsiooni säilitamine §-s 44 on vajalik, kuna paljud laenusaajad ei soovi lepingutingimusi muuta ning jätkuvalt on kasutusel ka varasema redaktsiooni alusel sõlmitud fikseeritud intressiga lepingud.

Kristi Raudmäe selgitas, et Haridus- ja Teadusministeeriumi (HTMi) seisukoht on, et mõlemad lahendused, nii ÕÕSi §-de 44 ja 45 koosmõjus rakendamine kui ka regulatsiooni koondamine §-i 44, on HTM-i hinnangul õiguspärased. Sõnas, et HTM jõudis reedel, 15. mail, nii RAM-i kui ka Eesti Pangaliiduga kokkuleppele, et selguse huvides eelistab HTM lahendust, kus kõik üleminekusätted on koondatud ühte paragrahvi. Põhimõtteliselt jäävad kehtima varasemad kokkulepitud tingimused, kuid seadusega nähakse ette erisused, mille

alusel on teatud juhtudel võimalik muuta lepingutingimusi, sealhulgas intressi ja tagatise. K. Raudmäe selgitas, et sisuliselt ei ole regulatsioon vahepeal muutunud ning täpsustatud on üksnes sõnastust ja õigusselguse huvides eelistatakse lahendust, millega üleminekusätteid koondatakse ühte paragrahvi. K. Raudmäe selgitas, et üldnormid on sätestatud ÕÕSi §-i 44 esimeses kahes lõikes ning erisused erinevatele lepingurühmadele ja olukordadele kolmandas ja neljandas lõikes. Sõnas, et leping peab vastama seadusest tulenevatele tingimustele, kuid võib sisaldada ka täiendavaid, krediidiastutusega kokkulepituid tingimusi, mida see seadus ei reguleeri. K. Raudmäe lisas, et kui nn vana lepingu puhul on õpingud lõppenud ja laenu makstakse tagasi, saab muuta üksnes varasemaid tingimusi. Kui laenusaja jätkab õpinguid või on aasta jooksul uuesti õppima asunud, saab lepingutingimusi muuta laiemalt, sealhulgas loobuda käendajatest ja leppida intressitingimustes kokku uue seaduse kohaselt.

Margit Sutrop sõnas, et § 44 peaks algama üldreegliga, millele järgnevad selgelt eristatavad erandid, tingimuste muutmise võimalused ja intressiregulatsiooni erisused ning rõhutas, et § 45 väljajätmise korral peab § 44 olema üles ehitatud selge kihistusena. Küsis, kas §-i 44 saab sellele loogikale vastavalt sõnastada, kus üldreegel ja erisused on üheselt eristatavad, et vältida tõlgendamisprobleeme.

Kristi Raudmäe selgitas, et § 44 lõike 1 kohaselt kohaldatakse enne 2026/27. õppeaastat sõlmitud lepingutele nende sõlmimise ajal kehtinud tingimusi, arvestades seaduses sätestatud erisusi. Kui laenusaja jätkab õpinguid või on aasta jooksul uuesti õppima asunud, on võimalik muuta tingimusi laiemalt, sh loobuda käendajatest. K. Raudmäe kinnitas, et HTMi hinnangul katab kavandatud regulatsioon kõik vajalikud erisused.

Liina Kersna sõnas, et komisjon ei ole valmis muudatusettepanekut hääletama, kuna see vajab veel täiendavat läbiarutamist komisjoni nõunike ja ministeeriumi esindajatega. Komisjon hääletab muudatusettepanekut teisipäeval, 19. mai istungil.

L. Kersna tegi eelnõu menetlust puudutava ettepaneku. Juhul kui teine lugemine lõpetatakse 20. mail, teha ettepanek võtta eelnõu täiskogu päevakorda ja viia läbi lõpphääletus 03.06.2026.

Lisaks tegi L. Kersna ettepaneku pöörduda juhatuse poole palvega, lühendada ühe päeva võrra teise lugemise ettevalmistamise arutelu aluseks olevate dokumentide Riigikogu liikmetele kättesaadavaks tegemise aega. Materjalid tehakse kättesaadavaks teisipäeval, 19. mail 2026 kell 17.00

Otsustati:

2.1. Kui teine lugemine lõpetatakse, teha ettepanek võtta eelnõu täiskogu päevakorda ja viia läbi lõpphääletus 03.06.2026 14:00 (konsensus: Vadim Belobrovtsev, Madis Kallas, Liina Kersna, Signe Kivi, Tõnis Lukas, Margit Sutrop, Kadri Tali).

2.2. Teha ettepanek lühendada ühe päeva võrra teise lugemise ettevalmistamise arutelu aluseks olevate dokumentide Riigikogu liikmetele kättesaadavaks tegemise aega. Materjalid tehakse kättesaadavaks teisipäeval, 19. mail 2026 kell 17.00 (konsensus: Vadim Belobrovtsev, Madis Kallas, Liina Kersna, Signe Kivi, Tõnis Lukas, Margit Sutrop, Kadri Tali).

3. Vabariigi Valitsuse algatatud kõrgharidusseaduse, Eesti Vabariigi haridusseaduse ja ravimiseaduse muutmise seaduse eelnõu (849 SE) teise lugemise ettevalmistamine

Liina Kersna avas päevakorrapunkti arutelu.

L. Kersna viitas Haridus- ja Teadusministeeriumi ettepanekule (08.05.2026) ning sõnas, et

tänase arutelu keskmeks on integreeritud õppe regulatsiooni võimalik paindlikumaks muutmine.

Hanna Kanep sõnas, et integreeritud õppe küsimust on pikalt arutatud. Õigusõppe on paljudes riikides integreeritud. Varem kardeti integreeritud õppe laienemise tõttu mobiilsuse vähenemist, kuid Rektori Nõukogu ei pea seda ohtu enam suureks. 3+2 süsteem on kõrgkoolides hästi juurdunud ning isegi integreeritud õppe laienemisel on mobiilsusvõimalused õppimisel võrreldes varasemaga oluliselt mitmekesisemad. H. Kanep pidas oluliseks, et otsustus- ja aruteluruum integreeritud õppe üle jääks ülikoolidele.

Piret Viirpalu tutvustas [Rakenduskõrgkoolide Rektori Nõukogu arvamust](#).

P. Viirpalu lisas, et ülikoolidele suurema otsustusvabaduse andmisel tuleb arvestada võimaliku mõjuga paindlikele õpiteedele. Samas on mõnel erialal, näiteks klassiõpetajaõppes, integreeritud õpe jätkuvalt vajalik.

P. Viirpalu tervitas proviisoriõppe muudatust, mis loob Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli farmatseudi õppekava lõpetajatele paremad võimalused jätkata õpinguid magistriõppes.

Ülle Ernits toetas samuti proviisoriõppe 3+2 mudelit. Samas pidas ta vajalikuks suuremat selgust ja kindlust selles, millistel tingimustel lõpetajad edasi õppima pääsevad.

Ü. Ernits tervitas ka seadusemuudatust, mis puudutavad kutseõppeasutuste kvaliteedihindamist ja õpetajate karjäärimudeli ühtlustamist rakenduskõrgkoolides.

Martti Kiisa rõhutas, et rakenduskõrgharidusest integreeritud õppesse liikumise võimalused ei tohi halveneda. Kuigi kõrgkoolidele suurema otsustusõiguse andmisele ei olda põhimõtteliselt vastu, tuleb vältida integreeritud õppekavade põhjendamatut laienemist, mis võiks raskendada rakenduskõrgharidusest tulijate ligipääsu ülikooli.

Liina Kersna selgitas, et praegu sätestab seadus, millised õppekavad võivad olla integreeritud. Muudatusettepaneku eesmärk on anda ülikoolidele rohkem otsustusõigust, lähtudes eeldusest, et integreeritud õppe laiendamine peab olema hästi põhjendatud.

L. Kersna lisas, et klassiõpetajaõppe teema tõusetus juba esimese lugemise ettevalmistamisel sooviga muuta õpetajakoolitus paindlikumaks. Eesmärk ei ole kehtestada kohustust, vaid luua võimalus paindlikumateks õpiteedeks.

Tiia Õun sõnas, et Tallinna Ülikool ei ole jõudnud ettepanekut veel ülikooli tasandil põhjalikult läbi arutada, kuna sisend saadi kultuurikomisjonilt eelmisel nädalal ning samal ajal toimus ka rektoraadi vahetus. Senine tagasiside toetab siiski üldiselt ülikoolide autonoomiat ning tähelepanu all on olnud ka õigusõppe küsimus, mille puhul on tõstatatud integreeritud õppe kvaliteediargument.

T. Õun tõi esile, et klassiõpetajaõppes peab Tallinna Ülikool integreeritud õpet jätkuvalt oluliseks. Senine mudel tagab klassiõpetajale laiapõhjalise ettevalmistuse, võimaldades õpetada kõiki aineid kuni kuuenda klassini ning kahte ainet kuni üheksanda klassini. See toetab nii hariduse kvaliteeti kui ka regionaalset vajadust, eriti väiksemates koolides, kus õpetajalt eeldatakse mitmekülgset valmisolekut õpetada erinevaid aineid.

T. Õuna sõnul vähendaks 3+2-mudel klassiõpetaja ettevalmistuse ulatust ning piiraks ainete valikut, mida lõpetanu saaks õpetada. Seetõttu leidsid õppekava eest vastutajad, et klassiõpetajaõppes on integreeritud mudeli säilitamine põhjendatud. Samas rõhutas T. Õun, et Tallinna Ülikool peab oluliseks ka paindlike õpiteede arendamist, näiteks mikrokraadide, täiendusõppe ja ümberõppe kaudu, et võimaldada õpetajakoolitusse tulla ka neil, kellel on varasem ettevalmistus mõnes lähedases valdkonnas.

Liina Kersna selgitas, et eesmärk ei ole kohustada klassiõpetajaõpet 3+2 mudelile üle minema, vaid kõrvaldada seadusest võimalik takistus juhuks, kui selline vajadus tulevikus tekib. Praegu seadus sellist võimalust ei anna.

Aigi Kikkas tutvustas [Tartu Ülikooli arvamust](#).

A. Kikkas lisas, et Tartu Ülikool jagab Tallinna Ülikooli esitatud põhimõttelisi seisukohti. A. Kikkas rõhutas, et paindlikkust on võimalik suurendada ka olemasolevate lahenduste kaudu, eeskätt varasemate õpingute ja töökogemuse arvestamisega, mida ülikool juba rakendab. Samas juhtis A. Kikkas tähelepanu riskile, et 3+2 mudeli puhul ei pruugi osa õppijaid magistriõppesse edasi liikuda, mis võib omakorda mõjutada õpetajate järelkasvu ja hariduse kättesaadavust piirkondades, kus magistriõppes jätkamine on ajaliselt ja rahaliselt keerulisem.

Kärt Kaasik-Aaslav tutvustas [MTÜ Eesti Üliõpilaskondade Liidu arvamust](#).

K. Kaasik-Aaslav märkis, et Eesti Üliõpilaskondade Liit toetab proviisoriõppe muutmist 3+2 mudeliks ning peab oluliseks, et tulevikus arvestataks rohkem erinevate paindlike õpiteedega. Ta tõi esile, et probleemiks on ka rakenduskõrgharidusest magistriõppesse liikumise piiratud võimalused ning kõrgharidusasutuste vahel liikumisega kaasnevad kulud. Samuti juhtis K. Kaasik-Aaslav tähelepanu sellele, et integreeritud õpe võib piirata üliõpilaste mobiilsust, mistõttu tuleb muudatusi kavandades silmas pidada nii paindlikkust kui ka õppe kvaliteeti.

Heli Mattisen tutvustas [Eesti Hariduse Kvaliteediagentuuri arvamust](#).

H. Mattiseni sõnul väljendub aruteludes korraga soov säilitada nii 3+2 mudel kui ka integreeritud õpe. Süsteemi tasandil tuleks siiski otsustada, milline on Eesti kõrghariduse valdav korraldus. Eesti on Euroopa kõrgharidusruumiga ühinedes lähtunud 3+2 mudelist ehk kolmetsükllilisest kõrgharidusest (bakalaureus, magister, doktor). See mudel toetab õppijate mobiilsust ja võimaldab erialavahetusi. Samuti annab see paindlikkuse pärast kolmeaastasi õpinguid suunda muuta, end täiendada või vahepeal töötada. Üldine arengusuund on selgelt paindliku õppe, mitte integreeritud õppe poole.

H. Mattisen lisas, et seaduse sõnastus peaks selgemini väljendama põhimõtet, et 3+2 mudel on kõrghariduse valdav korraldus, sest praegune üldine volitus võib jätta mulje, nagu oleksid 3+2 mudel ja integreeritud õpe võrdselt valdavaks mudeliks. See võib omakorda nõrgendada 3+2 süsteemi rolli.

H. Mattisen ei pidanud otstarbekaks jätta kogu otsustusõigust ülikoolidele, vaid leidis, et võimalikke riske tuleb ennetada ning läheneda küsimusele süsteemselt ka Eesti tasandil. Integreeritud õppe lubatavust tuleks piiritleda mitte õppekavade loeteluga, vaid põhimõtete kaudu, määratledes selgelt, millistel juhtudel on see põhjendatud ja vajalik, näiteks lähtudes kutsekvalifikatsioonist või Euroopa kõrgharidusruumi nõuetest. H. Mattisen lisas, et kui need alused oleksid seaduses selgelt määratletud, ei pruugiks eraldi loetelu integreeritud õppekavadest olla vajalik, sest Euroopa tasandi regulatsioonid lähtuvad eelkõige õppe kogumahust (360 EAP), mitte õppe ülesehitusest.

H. Mattisen täpsustas, et tegemist on Eesti Hariduse Kvaliteediagentuuris kujunenud ettepanekuga, mida ei ole kooskõlastatud teiste osapooltega.

Kristi Raudmäe tutvustas [HTM 8.05 esitatud ettepanekut](#) ning kommenteeris huvirühmade arvamusi.

K. Raudmäe selgitas, et ministeerium on teinud ettepaneku anda ülikoolidele rohkem otsustusõigust valida, kas õpe toimub integreeritud või 3+2 mudelis. Samas on ettevalmistusaeg olnud lühike ning kõiki võimalikke mõjusid ja raamtingimusi ei ole HTM jõudnud veel läbi arutada. K. Raudmäe tõi näiteks proviisoriõppe, kus muudatuse rakendamise praktiline lahendus on olemas, kuid mitmes küsimuses, sh kvaliteedihindamise nõuetes, vajab regulatsioon veel täpsustamist.

K. Raudmäe sõnul ei ole ülikoolidel üldjuhul huvi õppe põhjendamatu pikendamise vastu. Oluliseks peetakse, et üliõpilasel oleks võimalik ka pikema õppe puhul väljuda kraadiga.

Samas võib mõnes valdkonnas tööandjate surve integreeritud õppe laiendamiseks olla suur, mistõttu tuleb sellega seotud riske ette näha ja hinnata. Ta lisas, et kõrgkoolidevaheline koostöö, näiteks rakenduskõrgharidusest edasiõppimise võimaluste loomisel, on praktikas olnud keeruline, mistõttu ei pruugi üksiklahendused olla pikemas vaates piisavad.

K. Raudmäe lisas, et HTM ei lisanud klassiõpetajaõppe ettepanekut oma muudatusettepanekutesse, kuna erialaliitudega ei ole veel jõutud läbi rääkida ning praktiline lahendus ei ole valmis. Proviisoriõppe puhul oli selline mudel aga juba selgemalt ette valmistatud.

K. Raudmäe rõhutas, et HTM ei sekku õppekavade sisulisse loomisse, vaid loob seaduses võimaliku raami.

Margit Sutropi arvamuse kohaselt põrkuvad kõrghariduses soov pikendada õpinguid ja vajadus paindlikkuse järele. Õppe kestust ei peaks järgalt määrama, vaid keskenduma selgetele kvalifikatsioon- ja õpiväljundite nõuetele. Need peaksid olema saavutatavad erinevate õpiteede kaudu, et tagada nii kvaliteet kui ka ligipääsetavus.

M. Sutropi sõnul on oluline sõnastada seaduses kvalifikatsiooni- ja õpiväljundite nõuded nii, et need tagaksid kvaliteedi, kuid ei piiraks õppijate paindlikke õpiteid.

Tõnis Lukas sõnul on kavandatud muudatus kõrghariduse korralduses põhimõtteline murrang. Kui seni on Eesti lähtunud rahvusvaheliselt tunnustatud 3+2 Bologna süsteemist, siis muudatusega antakse ülikoolidele sisuliselt vabadus sellest kõrvale kalduda. T. Lukase hinnangul ei piira seadus tegelikult enam integreeritud õppe laienemist, mistõttu võivad ülikoolid soovi korral minna täielikult üle integreeritud õppele.

Margit Sutrop sõnas, et lisaks 3+2 mudelile kaalutakse ka vahepealseid lahendusi (nt 4+1), kus suurem osa praktikast oleks õppe sees ning eraldi jäetaks vaid lõputöö tegemiseks vajalik aeg.

Tõnis Lukas küsis, kas Tartu Ülikooli ja Tallinna Ülikooli vahel on olemas toimiv ja süsteemne koostöö, mis võimaldab õigusteaduse üliõpilastel pärast bakalaureuseõppe läbimist sujuvalt ühest ülikoolist teise liikuda, või takistab kehtiv õppekorraldus seda liikumist ja kinnistab üliõpilasi ühte ülikooli.

Kristi Raudmäe vastas, et HTM on jätnud ülikoolidele paindlikkuse valida õppevorm, kuid kõik mõjud ei ole veel läbi analüüsitud. Otsuste aluseks soovitakse võtta õpiväljundid ning hinnata, kas eesmärgi saab saavutada 3+2 süsteemis, kas on vaja täiendavaid raamnõudeid või integreeritud õpet. Samas ei ole ülikoolidevaheline liikumine (nt TLÜ-st TÜ-sse) olnud piiratud ning seda ei ole riiklikult reguleeritud.

Heli Mattisen rõhutas, et kuigi varasemate õpingute ja töökogemuse arvestamise süsteem (VÕTA) on Eestis olemas, ei toimi see praktikas piisavalt hästi. Probleem ei seisne reeglites, vaid selles, et süsteemi ei usaldata piisavalt, mistõttu jäävad kasutamata olemasolevad võimalused.

Ülle Ernits sõnas, et õppekava pikkus peab lähtuma tegelikust vajadusest, mitte traditsioonist või välisest eeskujust. Ü. Ernitsa hinnangul on Eesti jõudnud olukorda, kus tuleb teadlikult valida, milline mudel (nt 3+2 või integreeritud) vastab paremini tööturu vajadustele ja paindlikele õpiteedele. Praktika näitab, et õppekava ei ole mõistlik kunstlikult pikendada, kui sama tulemus on võimalik saavutada lühema ajaga. Seetõttu tuleb otsuste tegemisel lähtuda vastutusest ja tegelikust vajadusest, mitte pelgalt senistest lahendustest.

Margit Sutrop sõnas, et fookus peaks liikuma õppe kestuselt sisule. Oluline ei ole niivõrd

õppe pikkus, vaid see, millised pädevused ja õpiväljundid selle käigus saavutatakse. M. Sutropi hinnangul tuleb need pädevused selgelt kokku leppida ja läbi mõelda, võimaldades samal ajal õpinguid erinevates vormides ja kohtades. M. Sutrop rõhutas, et muutuv maailm (sh tehisaru areng) eeldab kogu kõrghariduse sisu ja õpetamise viisi laiemat ümbervaatamist, kuid seda tuleb teha nii, et kvaliteet ei kannataks.

Hanna Kanep sõnas, et ülikoolides tegeletakse õpiväljundite ja vajalike pädevuste kujundamisega väga tõsiselt ning arutelud selle üle, milliseid oskusi on vaja praegu ja tulevikus, on pidevad. Olemasolevad lahendused, näiteks 1-aastane magistriõpe, arvestavad juba tööelus omandatud kogemusi ning aitavad õppimise ja töö sidumist paindlikumaks muuta. Samas tõi H. Kanep esile, et kiiresti muutuv maailmas ei ole võimalik kõiki lahendusi ette fikseerida ning teatud paindlikkuse jätkmine võib aidata süsteemil paremini tulevikuvajadustega kohaneda.

Liina Kersna tänas osalejaid ning tõdes, et valitsuse eelnõu ja esitatud muudatusettepanekute suhtes valitseb üldiselt toetav ja konsensuslik seisukoht. L. Kersna rõhutas, et kultuurikomisjoni eesmärk on jätkuvalt anda ülikoolidele rohkem vabadust ja otsustusõigust, usaldades nende võimet teha kiiresti muutuv keskkonnas kaalutletud otsuseid. L. Kersna märkis, et komisjon jätkab arutelu selle üle, kas HTM-i esitatud muudatused on võimalik teha käesoleva eelnõu raames või vajavad need täiendavat analüüsi.

4. Sotsiaaldemokraatliku Erakonna fraktsiooni, Jaak Aabi, Ester Karuse, Tanel Kiige, Andre Hanimäe, Züleyxa Izmailova algatatud Eesti Rahvusringhäälingu seaduse muutmise seaduse eelnõu (819 SE) teise lugemise ettevalmistamine

Liina Kersna avas päevakorrapunkti arutelu ning selgitas, et eelnõu algne eesmärk on tagada Eesti Rahvusringhäälingu nõukogus mõlema soo esindatus.

L. Kersna tegi ettepaneku arutada lisaks eelnõu esialgsele eesmärgile ka võimalikke täiendavaid muudatusi, mis puudutavad Eesti Rahvusringhäälingu (ERR) nõukogu koosseisu ja toimimist.

Sulev Valner sõnas, et ERR-i nõukogu ei ole eelnõu eraldi arutanud ega kujundanud selles küsimuses ühist seisukohta, mistõttu väljendab ta oma isiklikku arvamust. S. Valneri sõnul on eelnõu eesmärk arusaadav. Nõukogu mitmekesisus ja laiapõhjalisus on oluline, et rahvusringhääling saaks oma ülesandeid tulemuslikult täita. Ta rõhutas, et mitmekesisus on tähtis nii soolises, poliitilises kui ka muus vaates.

Liina Kersna sõnas, et Kultuuriministeerium (KUM) on ette valmistanud Eesti Rahvusringhäälingu seaduse muudatused, mis on esitatud Vabariigi Valitsusele, kuid need ei ole veel jõudnud Riigikokku. Kuna komisjoni menetluses olev eelnõu puudutab ERR-i nõukogu temaatikat, pidas L. Kersna võimalikuks kaaluda selles ka KUM-i ette valmistanud nõukogu puudutavaid muudatusi.

L. Kersna tõi esile ettepaneku, mille kohaselt peaks ERR-i nõukogu ekspertliikmete arv olema igal ajal vähemalt ühe liikme võrra suurem kui Riigikogus esindatud fraktsioonide arv. Eesmärk on tagada nõukogu koosseisus ekspertteadmiste ülekaal. Kehtiva seaduse regulatsioon pärineb ajast, mil Riigikogus oli vähem fraktsioone, mistõttu on praeguseks hetkeks nõukogu koosseisuline tasakaal muutunud. L. Kersna palus komisjonil avaldada arvamust esitatud ettepaneku kohta.

Tõnis Lukas küsis, kas komisjoni menetluses oleva eelnõu raames on kavas arutada üksnes

üht ERR-i nõukogu puudutavat muudatust või on plaanis käsitleda ka teisi KUM-i ette valmistatud Eesti Rahvusringhäälingu seaduse (ERHSi) muudatusi.

Liina Kersna vastas, et komisjon ei plaani käsitleda kõiki KUM-is ette valmistatud ERHSi muudatusi, vaid keskendub eelkõige ettepanekutele, mis puudutavad ERR-i nõukogu.

Tõnis Lukas küsis, kas Riigikogu kaudu ERR-i nõukokku nimetatud isik kaotab fraktsiooni esindajana tegutsedes automaatselt oma varasema ekspertsuse meediavaldkonnas. Samuti soovis ta selgitust, kas praktikas võib esineda olukordi, kus ka ekspertliikmed on sisuliselt seotud erakondlike huvide esindamisega.

T. Lukas tõstas küsimuse, kas fraktsioonide esindajate ja ekspertide range eristamine aitab tegelikult kaasa eesmärgile suurendada nõukogu sõltumatust.

Liina Kersna vastas, et fraktsioonide esindajate valik on fraktsioonide endi otsustada. L. Kersna sõnul on positiivne, kui fraktsiooni nimetatud nõukogu liige on ühtlasi ka meediavaldkonna ekspert.

Tõnis Lukas täpsustas küsimust ja küsis, kas kavandatava muudatuse eesmärk on vähendada poliitiliste esindajate osakaalu ERR-i nõukogus tulenevalt hinnangust, et poliitikute ülekaal on probleemne, või lähtutakse vajadusest korrigeerida koosseisulist tasakaalu seoses fraktsioonide arvu suurenemisega. Samuti palus ta selgitada, kas fraktsioonide esindajate suuremat arvu võrreldes ekspertliikmetega peetakse peamiseks põhjuseks kavandatava muudatuse tegemisel.

Andres Jõesaar vastas, et tema kogemus ERR-i nõukogu varasematest koosseisudest näitab, et Riigikogu poolt nimetatud liikmete seas on olnud nii meediavaldkonda mittetundvaid kui ka väga professionaalse tasemega inimesi. Liikmete pädevus on olnud erinev, kuid sellest ei saa tema hinnangul teha üheselt järeldust nõukogu koosseisu kujundamise põhimõtete kohta.

Kadri Kilvet vastas, et kehtiv seadus ei nõua nõukogu liikmetelt meediapädevust, mistõttu soovitakse suurendada ekspertliikmete osakaalu, et tugevdada nõukogu erialast pädevust.

Tõnis Lukas küsis, kas kavandatav muudatus lähtub hinnangust, et senine ERR-i nõukogu koosseis ei ole oma ülesannetega professionaalsuse mõttes piisavalt hästi toime tulnud.

Kadri Kilvet selgitas, et muudatuse eesmärk on suurendada nõukogu erialast pädevust ja tasakaalustada koosseisu ekspertide kasuks. Ta lisas, et muudatus ei lähtu hinnangust, nagu oleks senise nõukogu töö olnud puudulik, kuid praktikas on esinenud küsimusi, mis viitavad vajadusele tugevdada erialast pädevust.

Liina Kersna sõnas, et arutelu all on võimalikud muudatusettepanekud. Ta juhtis tähelepanu, et sõnastus „vähemalt ühe liikme võrra suurem“ võib jätta Riigikogule liiga laia kaalutlusruumi ekspertliikmete arvu suurendamisel.

L. Kersna küsis, kas eesmärk on anda Riigikogule selline ulatuslik otsustusvabadus.

Andres Jõesaar sõnul on sõnastuse eesmärk arvestada võimalusega, et Riigikogus esindatud fraktsioonide arv võib ajas muutuda. Fraktsioonide arvu vähenemisel ei pruugi nõukogu ekspertliikmete arv samas mahus väheneda. Eesmärk ei ole anda võimalust ekspertliikmete arvu piiramatuks suurendamiseks.

Tõnis Lukas küsis, kas kavandatava lahenduse kohaselt säilib põhimõte, et iga Riigikogus esindatud fraktsioon nimetab nõukokku ühe esindaja. Samuti tõstas ta küsimuse, kas fraktsioonide arvu võimaliku kasvu korral ei või nõukogu koosseis muutuda ebamõistlikult suureks.

Kadri Kilvet vastas, et tegemist on tasakaaluküsimusega, mille eesmärk on vähendada poliitiliste esindajate osakaalu võrreldes ekspertidega.

Tõnis Lukas küsis, kas ühe täiendava eksperdi lisamine tooks praeguse koosseisu juures

kaasa nõukogu liikmete arvu märkimisväärse suurenemise.

Liina Kersna vastas, et praeguse Riigikogu koosseisu juures tuleks nõude täitmiseks lisada kolm ekspertliiget. Ta märkis, et fraktsioonide arvu võimalik muutumine 2027. aasta märtsis võib tuua kaasa uue olukorra.

L. Kersna tutvustas ettepanekut, et eksperte nimetatakse edaspidigi avaliku konkursi korras ja ettepanekut, mille kohaselt ei tohiks ekspert kuuluda erakonna juhtorganisse, et tugevdada nõukogu liikmete sõltumatust, piiramata seejuures õigust erakonda kuuluda.

Kadri Kilvet selgitas, et kehtiva ERR-i seaduse kohaselt kehtib erakonna juhtorganisse kuulumise keeld juhatuse liikmetele. Sama piirangu laiendamist on kaalutud ka nõukogu ekspertliikmetele, et tugevdada nende sõltumatust. Justiits- ja Digiministeeriumiga peetud arutus leiti, et kuigi erakonda kuulumine on põhiseaduslik õigus, on juhtorganisse kuulumise piirang sõltumatuse tagamiseks põhjendatud.

Madis Kallas sõnas, et toetab kavandatavaid muudatusi ning peab poliitilise ülekaalu vähendamist nõukogus positiivseks. M. Kallase hinnangul vajab ekspertliikmete rotatsioon läbimõeldumat lahendust, et eri koosseisudel oleks võimalus neid järjepidevalt nimetada. Samuti pidas ta oluliseks, et ekspertide valimise kord tagaks ka opositsiooni kandidaadile reaalse võimaluse nõukokku jõuda.

Liina Kersna sõnas, et ERR-i nõukogu ei ole üksnes nõuandev organ, vaid otsustav juhtimisorgan.

Liina Kersna palus selgitada ettepanekut, siduda nõukogu liikmetele tasu maksmine koosolekul osalemisega.

Kadri Kilvet vastas, et selline kord kehtib juba enamikus riigi sihtasutustes. ERR-is ei ole seda seni sätestatud, mistõttu tehti ettepanek siduda nõukogu liikme tasu koosolekul osalemisega.

Vadim Belobrovstev küsis, kuidas on kavandatud lahendada olukorrad, kus nõukogu liige ei saa mõjuval põhjusel koosolekul füüsiliselt osaleda, kuid soovib siiski osaleda muul viisil, et tasu säiliks.

Kadri Kilvet vastas, et seaduses ei ole otstarbekas koosolekul osalemise viise detailselt reguleerida. Kavas on lähtuda põhimõttest, et osalemine tuvastatakse nõukogu koosoleku protokollis osalejana märkimise alusel ning osalemise kestust ei mõõdeta. Ainult kirjalikku hääle andmist ei käsitata koosolekul osalemisena. Täpsemad lahendused jäetakse organisatsiooni sisemise töökorralduse küsimuseks.

Signe Kivi leidis, et tänapäeval võiks nõukogu töös lubada osalemist näiteks Teamsi teel. Tema sõnul ei puuduta see küsimus üksnes tasu maksmist, vaid laiemalt nõukogu töökorraldust. Samas rõhutas ta, et vahetu kohalolek toetab põhjalikumalt ja kvaliteetsemat arutelu ning seda ei tohiks kõrvale jätta.

S. Kivi küsis, millist probleemi kavandatav muudatus lahendab ning kas ekspertliikmete arvu saaks sätestada lihtsamalt ja ühemõttelisemalt.

Sulev Valner leidis, et veebiosalemine on nõukogu töös tavapärane ega tohiks iseenesest välistada tasu maksmist. Tema hinnangul tuleks juhul, kui probleem on nõukogu ülalpidamiskulu kasv, üle vaadata pigem tasu kujunemise alused. S. Valner lisas teadmiseks, et nõukogu liikme tasu on kaks miinimumpalka.

Kadri Kilveti sõnul on lisaks ettepanek seadusest eemaldada nõukogu kohustus esitada Riigikogule kord aastas aruanne oma tegevusest, kuna Riigikogu kultuurikomisjonil puudub järelevalvepädevus ERR-i nõukogu tegevuse üle ning nõukogu osalemine komisjoni istungil seisukohtade tutvustamiseks ei ole käsitatav seaduses ette nähtud aruandlusena.

Liina Kersna sõnas, et kuna kultuurikomisjonil on nõukogu kujundamisel määrav vastutus,

tuleks Rahvusringhäälingul jätkuvalt anda kultuurikomisjonile igal aastal ülevaade oma tegevusest.

L. Kersna tõstatas küsimuse ka nõukogu liikmete ja ekspertide lepingulistest suhetest meediateenuse osutajatega ning leidis, et kehtiv piirang võib olla liiga lai. Regulatsioon ei tohiks välistada aktiivseid valdkonnaeksperte üksikute tööalaste või sisuliste koostöövormide tõttu, nagu arvamused kirjutamine või tasuta kommentaari andmine. Regulatsiooni eesmärk peaks olema eelkõige huvide konflikti vältimine, st vältida olukorda, kus konkureeriva meedia juhtivatel ametikohtadel olevad isikud kuuluvad ERR-i nõukogusse ja saavad seeläbi ligipääsu tundlikule teabele. L. Kersna pidas vajalikuks kaaluda sätte täpsustamist või sellest loobumist ning leida lahendus, mis tagaks huvide konflikti vältimise ilma ekspertide ringi põhjendamatult kitsendamata.

Sulev Valner toetas ettepanekut praktilistel põhjustel ning leidis, et üksikud tööalased või sisulised koostöövormid meediaga ei tohiks välistada kuulumist ERR-i nõukogusse. Tema hinnangul ei ole näiteks püsikolumnisti roll käsitatav probleemse lepingulise suhtena, mida tuleks seadusega piirata.

Kadri Kilvet täiendas, et kavandatava muudatuse eesmärk ei ole keelata kõiki lepingulisi suhteid meediateenuse osutajatega. Kehtiv sõnastus on liiga lai ja võib hõlmata ka sisuliselt ebaolulisi suhteid. Eesmärk on täpsustada regulatsiooni nii, et see välistaks tegelikud huvide konfliktid ning oleks kooskõlas korruptsioonivastase seaduse põhimõtetega.

Liina Kersna rõhutas, et lahendus peab võimaldama kaasata ERR-i nõukogu töösse aktiivseid valdkonnaeksperte ilma neid põhjendamatult piiramata.

L. Kersna sõnastas kokkuvõtlikult, et ekspertliikmete arvu regulatsioon tuleb sõnastada selgelt nii, et Riigikogul ei tekiks võimalust ekspertide arvu piiramatult suurendada ning oleks üheselt arusaadav, kuidas ekspertide arv muutub fraktsioonide esindajate arvu muutumisel. L. Kersna märkis, et komisjonis on põhimõtteline toetus siduda tasu maksmine koosolekul osalemisega, kuid osalemise täpsem arvestus tuleb jätta organisatsiooni sisemise töökorralduse küsimuseks. Samuti pidas ta vajalikuks kaaluda, kas ekspertidele tuleks kehtestada erakonna juhtorganisse kuulumise piirang. Lisaks tuleb leida tasakaalustatud lahendus, mis väldiks huvide konflikti, kuid ei välistaks põhjendamatult üksikuid ja sisuliselt ebaolulisi koostöövorme meediaorganisatsioonidega.

Kadri Kilvet märkis, et arutelu jäi käsitlemata ettepanek muuta regulatsiooni selliselt, et ERR-i nõukogule antaks õigus otsustada programmide arvu üle. Ettepaneku kohaselt tuleks sätte sõnastada üldisemalt, nii et see hõlmaks nii programmide arvu vähendamist kui ka suurendamist.

Liina Kersna sõnas, et programmide arvu puudutavat ettepanekut seekord eraldi ei käsitleta, kuna see puudutab ERRi nõukogu otsustamispädevust, mitte koosseisu.

L. Kersna lisas, et arutelu jätkub juuni esimesel nädalal ning selleks ajaks oodatakse konkreetseid muudatusettepanekuid, mille alusel komisjon saab kujundada ka seisukoha.

5. Info ja muud küsimused

Infot ei esitatud ning muid küsimusi ei tõstatatud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Liina Kersna
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Merje Noorlind
protokollija